

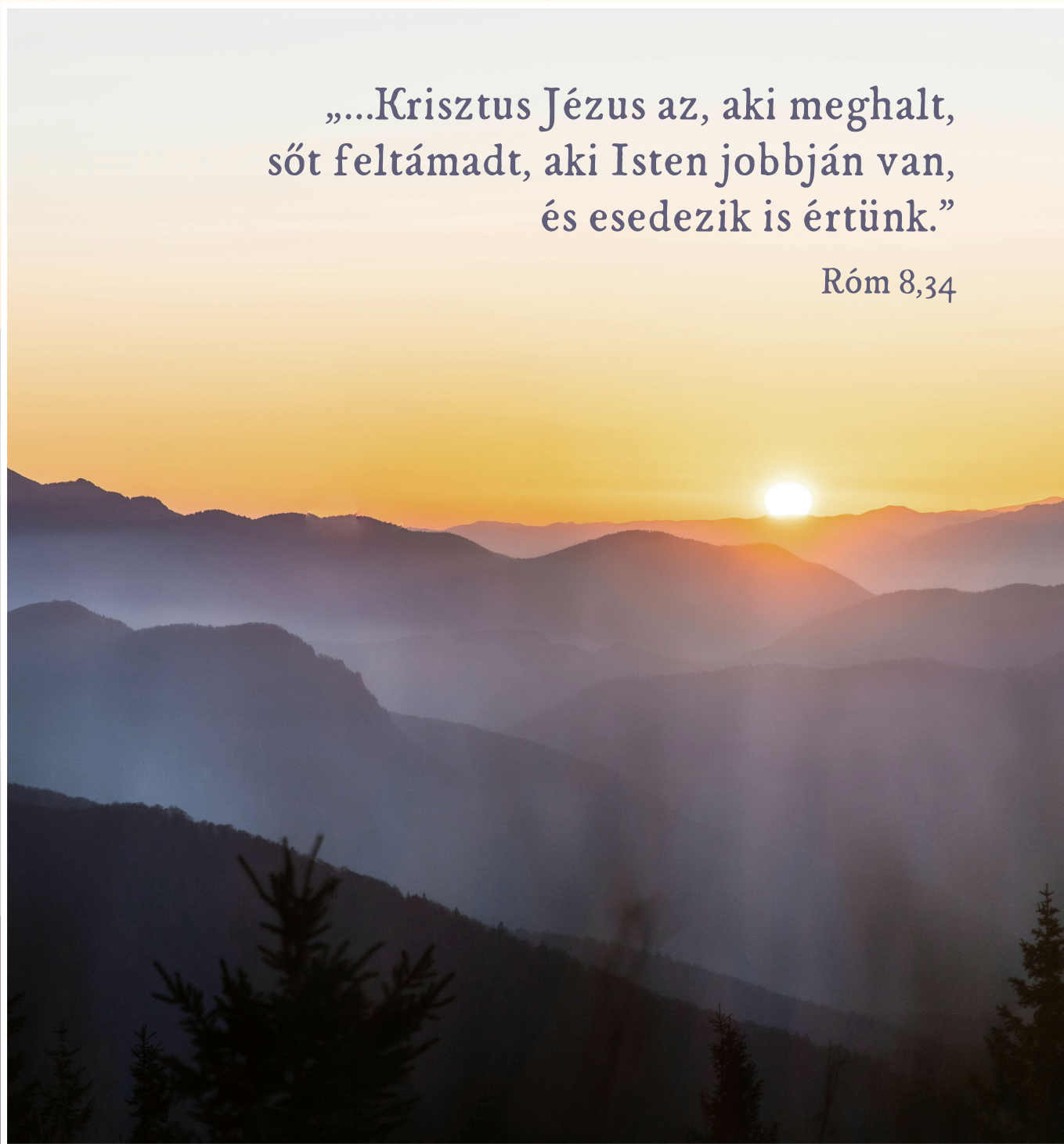
VÍGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány negyedévente megjelenő testvéri körlevele

36. évfolyam / 1. szám / 2026. január

„...Krisztus Jézus az, aki meghalt,
sőt feltámadt, aki Isten jobbán van,
és esedezik is értünk.”

Róm 8,34

TARTALOM

2

Köszöntés

3

Tanítás

Az Ige fölött

4

Emlékezés

Madarász Editre
és Lipták Andreára

7

Bizonyágtételek

Jézus ma is gyógyít,
Jel a kórházban, Útközben

10

Beszámolók

Missziós látogatás,
Szárszó gyümölcsei

15

Aktuális

Hírek, hirdetések, plakát

KÖSZÖNTÉS

„Építsük meg újra! Olvasd újra! Mondd el újra! Énekeld újra!” Sokat tanulok kicsi unokáimtól, amikor fáradhatatlanul újra kérik ugyanazokat a dolgokat. A három hónapos Zéti százszor is kinyújtja a kezét azért, amit el akar érni, sokszor hiába. Enélkül nem erősödnének az izmai.

A mostani Vigasztaló témája az Új kezdet. Nem igazán azért, mert ez az Új Év első száma, hanem inkább amiatt, hogy a közelgő Húsvét a Feltámadással való újratálalkozás alkalma legyen. Isten mindig kész újramegkezdni velünk, és minden találkozás új találkozás Vele, Jézussal, akit egyre jobban megismerünk.

Ezért fontos az új kezdet: építsd újra a kapcsolatodat Jézussal, olvasd újra az Igét

naponta, imádkozz, és kérd a Lélek segítségét, hogy egész életeddél magasztalni tudd! Hiszem, hogy a Feltámadott, élő Jézus azért esedezik értünk az Atya jobbán, hogy életünk nehéz időszakaiban is, örömeinkben is úton legyünk a szoros kapu felé, amelyen mindannyiunknak be kell majd lépnie.

Az igei bevezető, a megemlékezések, a megtett utakról írt bizonyságok, a megélt gyógyulások és megtapasztalások mind új kezdetek. Köszönjük azoknak, akik leírták, és köszönjük az őket megajándékozó Úrnak! „...várjuk boldog reménységünket... Jézus Krisztus dicsőséges megjelenését.” (Tit 2,13)

Magyarné Balogh Erzsébet

AZ IGE FÖLÖTT

„...tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, az Jézussal együtt minket is feltámaszt, és maga elé állít velünk együtt. ... Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideigvalók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4,14–18)

Sok nyomorúságon át kell bemennünk az Isten országába – mondja Pál. Nem választás kérdése: ha akarom, szenvedek és vállalom a nyomorúságot, ha nem akarom, nem muszáj. A bevonulás velejárója a szenvedés. Amikor abban a kiváltságban lehet részünk, hogy szenvedhetünk az Úrért, semmi meglepő nem történik. Nem lett rövidebb az Úr keze, nem keményedett meg irántunk a szíve. Csupán szeretne ránk mutatni, hogy ők azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat a Bárány vérében.

Jézus földre hozta és megélte az Atya Isten irgalmát. Ő, aki egyenlő Istennel, szolgaként megalázta magát, levetkőzte dicsőségét az emberért, hogy elszenvedje az Atya jogos haragját az ember helyett. Ám megalázottan is dicsőséges, betegen is egészséges, bűnökkel terhelt is bűntelen, összetörötten is ép. Sebei által gyógyulhat az ember; szabadságának ára, hogy Őt fogság és ítélet nélkül hurcolták el. Jézus szenvedése helyettes szenvedés: meghalt, hogy általa holt legyen a halál, és feltámadjon az élet. Jézus bemutatta az igaz istentiszteletet.

Jézus helyzete a prófécia szerint is a megvetett és félreértett szolga helyzete, akit ura eszköztelenül és védtelenül küldött el. Környezetéből ellenszenvet és elhanyagolást provokált.

„Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. Megvetett volt és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfi, betegség ismerője.” (Ézs 53,2–3)

Próbatételei közepette még inkább elköteleződött. Fizikai és lelki kínjai révén jutott el a tökéletességre.

„Jóllehet ő a Fiú, szenvedéseiből megtanulta az engedelmességet.” (Zsid 5,8)

Jézus nem tünetet enyhít, hanem gyógyít; az Ő sebei gyógyulást hoznak.

„Jött, hogy testi élete idején könnyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltással és könnyek között járuljon az elé, akinek hatalma van őt kiszabadítani a halálból.” (Zsid 5,7)

Pál szenvedéseinek is a Benne való hit adott értelmet. Próbatételei Jézusra mutattak: íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Nem nagyobb a tanítvány a Mesterénél. A nyomorúság bizony el tudja apasztani a bátorság és öröm forrásait. Az elgyengült léleknek pedig erősítésre van szüksége. Ezért biztatja Pál a megtérteket: nem fognak szégyent vallani, üdvösségükre válik a pillanatnyi könnyű szenvedés.

Dr. Rácz Jolán

EMLÉKEZÉS MADARÁSZ EDITRE

Mindazok, aki néhány évvel ezelőtt megfordultak a Parakletos mátraházi konferenciáján emlékeznek Madarász Editre. Mindig mosolygott, mindenkihez volt kedves szava, és nagyon szerette Jézust. 2025 februárjában már súlyos beteg volt, de egy üzenetben arról írt, mennyire hálás a gyermekeiért, a gyülekezeti testvérekért, akik naponta mellette állnak. Az Ige, amit Juhász Márta és Mayer Mária az emlékezéshez írt, Editről szól, akit úgy ismertek, mint Isten tiszta szívú gyermekét. Edit tudta, hogy meglátja az Őt kegyelmébe fogadó Istent. Bátorítson bennünket Edit élete és halála, a szenvedésekben tanúsított bátorsága.

„Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.” (Mt 5,8)

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva adjuk tudtokra, hogy drága testvérünk, Madarász Edit hosszú betegség után befejezte földi életét.

Másfél évig tartott a betegség súlyos próbatétele. Négy kórházban is próbálták az orvosok kezelni, és gyógyítani, végül pedig egy hospice házban töltött rövid idő után szólította magához az Úr.

Szeretettel emlékezünk vissza Editünk kedvességére, segítőkészségére, szolgálataira felénk és mások felé is. Valóban szerette az embereket. Odafigyelt nem csak a hitbeli testvéreire, de mindenkre, akivel kapcsolatba került az élete és munkája során. Vidámsága üdítő volt, gesztusai szeretetteljesek, megnyilvánulásai őszinték és keresetlenek.

Hálás a szívünk az életéért, hogy ismerhettük és mi is szerethettük. Imádságban hordozzuk felnőtt gyermekeit Áront és Juditot, hogy életük Isten szeretetével teljen

meg, ahogy Edit remélte. Köszönjük Istennek, hogy Edit még láthatta pici unokáját, aki a halála előtt másfél héttel született.

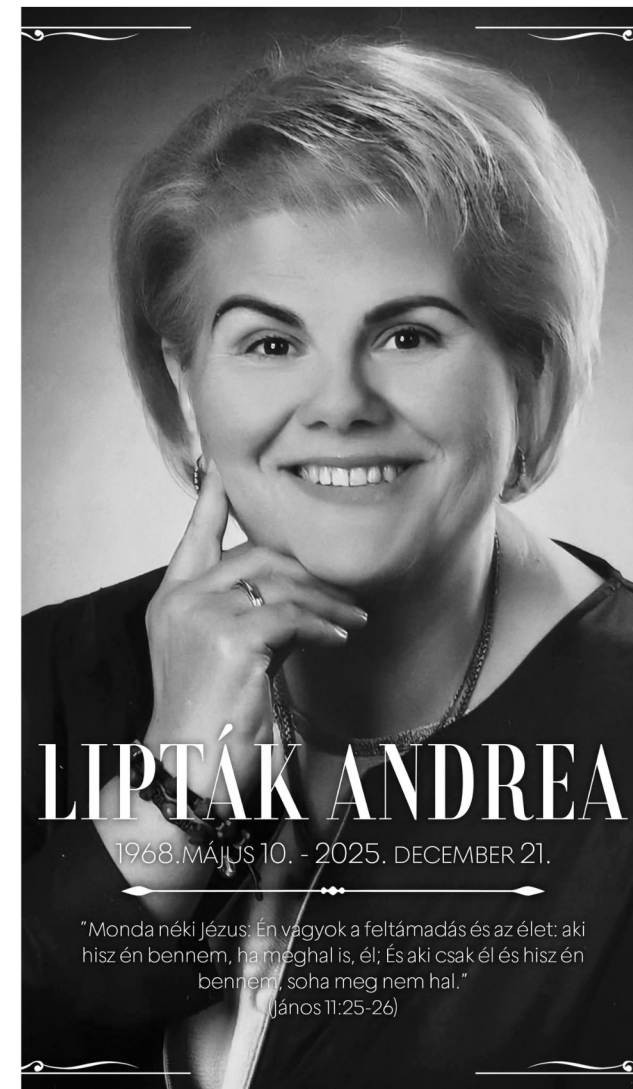
Edit temetése 2026. január 19-én történt, kérésének megfelelően az Óbudai Temető szóróparcellájában.

Juhász Márta

EMLÉKEZÉS LIPTÁK ANDREÁRA

2025 júliusában Balatonszárszón velünk volt Lipták Andrea. Bizonyágtétele mindenkre hatással volt. Erős elhatározásáról beszélt, hogy azt az új életet, amit Krisztusban kapott, odaszánta arra, hogy az Úrról beszéljen. Igen, ez az ő szava volt: az Úrról beszélni. Elmondani hogyan kapott az első gyermeke halála után egy új életet, Vikit. Elmondani, hogyan tudott visszatérni Magyarországra, és elmondani, mennyire boldog, hogy Istennel jár. Szárszó után tudta meg, hogy súlyos beteg. Az utolsó időkig bízott, és azt mondta, hogy meg fog gyógyulni, mert neki az Úrról kell beszélnie. Isten azonban hazahívta őt, és most már a Mennyei Atya beszél vele.

A Parakletos táborban ismerkedtem meg Lipták Andreával, akivel az első találkozás-tól kölcsönös szimpátia alakult ki közöttünk. Többször beszélgettünk, tudtuk egymást bátorítani. A kiscsoportban néhány versemet felolvastam, amelyek nagyon megérintették őt és kérte, hogy küldjem el neki; amit hazahozásunk után meg is tettem. Továbbra is kapcsolatban maradtunk és amikor megtudtam, hogy beteg, küldtem neki a bátorító igéket, biztatásokat.

A halála azonban nagyon megérintett és elgondolkodtatott. Tudatosult bennem, ami már eddig is gyakran ott volt a gondolataimban, hogy mennyire kevés időnk van itt a földön Istenért és a mi üdvösségünkért cselekedni. Nem szabad eltékozolni az időnket arra, hogy várjunk a "megfelelő" alkalomra.

Az itt és most a megfelelő alkalom. Mivel nekem azt a talentumot adta, hogy versekben tudom őt az embereknek legjobban bemutatni és megismertetni, ezért szeretnék minden alkalmat megragadni, hogy ezt meg is tehessem.

Fekete Tiborné Judit

ÚJJÁSZÜLETÉS

Hívlak Uram, várlak Uram!
A Te nevedet kiáltom szüntelen.
Nincs senki más csak Te, Uram;
Ki megmentheti az életem.

Jövök eléd, amint vagyok,
Letésem minden bűnömet.
A kereszttövébe helyezem mind,
Mi elválaszt Tőled engemet.

Most kezdetet fogva elindulok.
Veled járva nem félek én.
Hisz féltőn vigyázod lépteimet,
Oltalmam van szíved rejtekén.

Kegyelmed rám ragyog oly fényesen,
Amint harmatcseppen a nap.
Érdemem nincs mégis ontja reám
bőkezűen az áldásokat.

Lakozást vettél bensőmben Atyám,
Egészen immár Tiéd vagyok.
Orcád tükrében látva magam,
A Te képedre formálódok.

Fekete Tiborné,
Köröm, 2025. április

Fotó: Pexels, Artur Roman

JÉZUS MA IS GYÓGYÍT!

A Bibliában több helyen olvasuk, hogy Jézus amerre járt mindig gyógyított.

2018-ban koszorúér szűkület miatt életmentő műtétet kellett rajtam végezni. Az elzáródott érszakaszba sztenteket ültettek be. Két évig tünetmentes voltam, azonban a beültetett fém szövet környezetében visszaszűkült az érszakasz. Újabb műtéttel ismét megnyitották. Az elkövetkező években ez szinte minden évben megismétlődött. 2023-ban már egy évben kétszer is be kellett avatkozni. Az utolsó beavatkozáskor a műtétet elvégző orvos arról tájékoztatott, hogy az érfalam vékonysága miatt a nagyobb biztonságot nyújtó ércsere nem lehetséges. Ez az egyetlen beavatkozás maradt még orvosilag, amelyre nincs hosszútávú bizonyosság, hogy meddig végezhető még el. 2024 nyarán csodálatos helyen és környezetben, több napos, csendes lelki gyakorlaton vettem részt feleségemmel, a Szent Szív Társaság / Sacré Coeur nővérek Maranatha Lelkigyakorlatos Házában. Minden napi gyakorlatunk volt a ház kis kápolnájában, egy nővér által vezetett, több blokkban való belső, szemlélődő imádkozás Jézushoz. Jézus nevének hívásakor, napról napra fokozódott bennem egy belső hang – Mondd hangosabban! Kiálts hozzá! - felszólítás. Van is ilyen énekünk, aminek lényege pont erről szól: „Hatalmas neved kimondom Jézus...” Az imádkozás alatt többször is megéltam, hogy a test és szellem szinte elkülönül bennem és szellemem akaratlanul is egyre hangosabban kiált Jézushoz. Egyik nap a Jézusi ima gyakorlása közben felszólított a belső hang: „Jézus Krisztus Dávid Fia könyörülj rajtam bűnösön!” Hangosan kellett kiáltanom. Sokszor ismétlen ezt, Jézus gyógyító-szabadító-helyreállító -meg-

váltó, Isten fia, Királyom megvallása mellett. A Gyógyító megvallása közben sokat gondoltam a szívemre, annak bajára. Egyszer csak éreztem a szívemben egy ponton az ér lüktetését. Furcsa, eddig soha meg nem élt érzés volt. Nem volt fájdalmas, mégis nagy erővel hatott. Az a 10-15 másodpercnyi érzés pontosan beazonosítható helyen volt. Sokáig nem is fogtam fel mi történt, de tudtam, hogy ez most valami más. Vajon most gyógyult meg a szívem?

Mivel ez a szemnek nem volt látható, sokáig tesztelgettem magam különböző erőpróbákkal. Hogy bírom? Sokszor elkapott a félelem, hogy a korábban törtétek miatt mindez vajon meddig tart. A 2024 novemberi kardiológiai kontroll rendben talált. Hittel próbáltam arra ráállni, hogy Jézus engem is meggyógyított.

Istennek mindig van terve arra vonatkozólag, ha elbizonytalanodunk, vagy elfáradunk hitben, hogy akkor megerősítsen.

Több éve fennálló problémám volt, hogy a bal szemem alatt, az orrgyök közelében bőrdaganat keletkezett. Évekig nem törődtem vele, mivel különösebb fájdalmat nem okozott, amikor is a családom és a házi orvosom unszolására végre bőrgyógyász szakemberhez kerültem. Addigra már az elváltozás jókora lett. Meg kell műteni, mert ez rosszabbra is fordulhat, akár a szemem világa is rámehehet. Több hónapos orvosi diagnosztikai körök megfutása után már a műtét időpontom is megvolt 2025 nyarára. Plasztikai műtétet kell végezni, ahol a karomból vett bőrrel takarják be a kb. 5 Ft nagyságú sebet. Mindez nagyon érzékeny és vérzékeny helyen kell végrehajtani. Szív problémám miatt folyamatosan vérhígítót kell szed-

nem, ami megnehezíti a beavatkozást. Rettentően paráztam a vérzésesség miatt és amiatt is, hogy hogyan tudom elviselni a műtétet, mert gyerekkoromtól fogva félelem van a szem környékének érintésétől, annak pusztá gondolatától is. A műtét napján derült ki a beavatkozást elvégző orvosoknak, hogy a vérhígító szedését nem engedték felfüggeszteni, így a rutinszerűnek tűnő műtét komoly kockázatot jelentő beavatkozássá vált, amire a szakrendelés nem volt felkészülve.

Nem vállalták a műtétet és ezért átirányítottak a kórház bőrbérszeti osztályára. Ott kb. egy hónapra kaptam is újabb időpontot a műtetre és még újabb diagnosztikai vizsgálatra. Egy-két héttel később azonban azt vettem észre, mintha kisebb lenne az a bőrelváltozás. Szakorvosi rendelés keretében meg akartam győződni, hogy tényleg szükséges-e még a beavatkozás, hiszen eltűnően van a seb. Az orvos akkor még nem vonta vissza a beavatkozást. A műtét napjáig az elváltozás tökéletesen elmúlt, „hűlt helye” sem látszott. Nem kell mondanom mi csoda felszabadító érzés volt a gyógyulás, a műtét elmaradása. „Mikor még nyeltem sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!” (Zsolt 139)

Bizonyágtételem leírásakor állt össze a kép ezekről a csodálatos gyógyulásokról, melyek különbözőek ugyan, de mégis összefüggenek. Jézus a második esetben szemmel látható módon is pecsétet tett kishitűségem legyőzésére, hogy megerősítse bennem az Ő korábbi gyógyításának véghez menetelét. Jézus ma is gyógyít amerre jár. Legegyen ezért is áldott az Ő hatalmas neve!

Juhász Tamás

JEL A KÓRHÁZBAN

Az Úr, valamiért megengedte, hogy ez a próba itt találjon ebben a kórházban, és ebben a kórteremben. - Igazából nem is megengedte, hanem kirendelte...

Amikor kórházba kerülök, minden alkalommal elém kerül valaki, akivel beszélgetnem kell, és ez most sem volt másként. Hétfőn még nem nagyon tudtam magamról, de Ágim szerint nagyon hatá-

rozottan kértem vissza a jegygyűrűmet, amelyet le kellett venni a műtét előtt.

Minden napon jött és ment valami, a szobánkban „jövés-menés” volt, és minden napon tudtam úgy elköszönni a távozó betegtársaktól, hogy 1-1 ígés pendrive-ot adtam nekik.

Hétfő éjjel egy különös jelet kaptam Istentől (Jel-a-mennyeze-

ten.jpg.) Ez a kép kedden reggel vált különösen érdekessé, mert az ablakunk igazából így néz ki: (Ablak.jpg). Az Úr így is jelezni kívánta az Ő drága jelenlétét! Jó az Úr!

Simon Mihály

ÚTKÖZBEN

Folytatjuk Damásdi Dénesné Judit nagy utazását a Bodeni – tó körül.

GONDOLATOK KÉT KERÉKEN

Ezen a nyáron a Boden-tó körül kerékpároztam, ami a német-osztrák-svájci hármashatáron terül el, egy csodaszép gyöngyszem az Alpok hatalmas hegyei között. Az utazásom élményeiből szeretnék párat megosztani. (Folytatás, befejező rész)

KONSTANZI ZSINAT

A Konstanzi Miasszonyunk Székesegyházban ülök egy mellékkápolnában, és sokféle gondolat jár a fejemben. Igyekszem az utamon betérni a templomokba, már csak azért is, mert ott általában nincs olyan nagy nyüzsgés, és a templom mindig abban is segít, hogy Istenre figyeljek. Ide elég sok turista bejön, mert tényleg lenyűgöző, hatalmas és nagyon szépen rendben van, órákig el lehet nézelődni.

Itt tartották a konstanzi zsinatot 1415-18-ig, ami az egyháztörténet és egyben Európa egyik legjelentősebb diplomáciai eseménye volt. A zsinatot Luxemburgi Zsigmond magyar-német király hívta össze, azzal a céllal, hogy véget

vessenek a nyugati egyházszakadásnak (három pápa volt és senki nem tudta, melyik a törvényes), helyreállítsák az egyházi rendet (volt mit) és megerősítsék a keresztény egységet (nem annyira sikerült). Azt mondták, addig „nem mennek haza”, míg nem sikerül megoldani a helyzetet. Három és fél évig tartott. Végül sikerült megválasztani V. Márton pápát, de a feszültségek nem csillapodtak. A zsinatra meghívták Husz János előreformátort is, aki nem volt hajlandó visszavonni a tanait, ezért halálra ítélték és ott helyben máglyán megégették. Ennek következménye lett aztán a huszita háború.

Szóval az egyház nem volt éppen a helyzet magaslatán a 14-15 században. Nem könnyű ezekre az eseményekre gondolni. De az jut eszembe, milyen nagy dolog, hogy annyi hamisság, erkölcstelenség, viszálykodás, vallásháború és hitvita után még egyáltalán létezik a keresztény egyház. Hogy Isten mindig adott megújulást, reformációt, ébredést. Ez legyen a reménységünk, amikor a mai egyház problémáival vagy személyes

életünk nehézségeivel szembesülünk. Zárásként egy megszívlelendő gondolat Husz Jánostól: „Óvakodj attól, hogy házadat jobban ékesítsd, mint a lelkedet. Mindekelőtt lelked építésére legyen gondod!”

TÖBB SZÁZ ÉV

Van, amihez sok idő kell. Nagyon sok idő. Például egy olyan csodálatos kerthez, mint ami Maniau virágszigeten van. A különleges klímájú sziget Konstanz mellett, a Boden-tóban fekszik, egy kis hídon lehet megközelíteni, ki zárólag gyalogosan. Németország egyik legnagyobb és legszebb botanikus kertjében számos növényritkaság található, és az egész kert úgy van megtervezve, hogy egész évben élmény legyen itt sétálni. Ahogy csodálom a sokféle fát, virágot, páfrányt, elámulok Isten kreativitásán és bőkezűségén. De ahhoz, hogy egy ilyen csodás kert létrejöhön, hány és hány embernek az elhatározása, kitartó munkája, küzdelme, felelősségvállalása is kellett! Ez nem egy olyan vállalkozás, ami gyorsan csúcsra

jártható. A több százéves fákhoz több száz év kell. A növekedést nem lehet sürgetni. Ki kell várni. Türelmetlen világunkban olyan nehéz türelmesnek és kitartónak lenni. Pedig megéri.

NAGY VIZEK ZÚGÁSA

Nemcsak a Boden-tavat, a Rajnát is követem. Ez a hatalmas folyó az Alpokban ered, több mint 1500 gleccser vizét gyűjti össze, belefolyik Bregenznél a Bodentóba, majd Konstanznál kifolyik belőle, kavarog egy kicsit, aztán észak felé kanyarodik, végigfolyik Európán és Hollandiában ömlik a tengerbe. Ha már itt vagyok, nem hagyom ki a Rajna vízesést, ami ugyan egy kis kitérő a tótól, de megéri az egyórás vonatozást. Ez Európa egyik legnagyobb vízesése, 150 m szélességben 23 métert zuhog alá a hatalmas víztömeg. Egyébként nagyon zavar és idegesít mindenféle monoton zaj, a gépek, elektromos berendezések zúgása, pittyegése. De a madarak és a víz hangját bármeddig el tudnám hallgatni. Most is csak ülök és hallgatom, nézem a lezúduló vizet. Órák óta. Néha átülök egy másik padra, és egy újabb irányból nézem. Megunhatatlan, és bár óriási a zaj, a dübörgés - ez nem zavar és nem idegesít. Honnan ez a rengeteg víz? Csak jön és jön és ömlik

és folyik és zuhog és árad - mint a kegyelem! Hagyom, hogy körbeöleljen, és Ezékiellel együtt mondom:

„Izráel Istenének a dicsősége közeledett kelet felől; zúgása olyan volt, mint nagy vizek zúgása, a föld pedig ragyogott dicsőségétől.” Ez 43,2

AMIRŐL NEM ÍRTAK AZ ÚJSÁGOK

Itt minden a repülésről szól - mármint Friedrichshafenben. A repüléstörténet két meghatározó alakja is itt élt, és a nevüket viselő gyár is itt működött a Boden-tó partján. Az egyik Zeppelin, a másik Dornier. Mindkettő történetét egy-egy nagyon komoly múzeum mutatja be. A Zeppelin múzeumban kezdtem, ahol nemcsak a léghajózás történetével, a fejlesztésekkel, a technikai részletekkel ismerkedhetünk meg, hanem nagyon elgondolkodtató kérdések is előtérbe kerülnek. Hogyan befolyásolja a média a gondolkodásunkat azáltal, hogy mit mutat meg és mit nem? Ki dönti el, hogy mi az az információ, adat, ami megőrzendő, pl. levéltárakban, múzeumban, adattárakban?

A léghajózás a két világháború közt élte fénykorát, és természetesen háborús célokra is használták. A múzeumban rengeteg fotót és filmet láthatunk a léghajókról, amiket a náci propaganda előszere-ttel használt arra, hogy az erejét és hatalmát fitogtassa. A képeken a léghajók hatalmasak, monumentálisak, ismert német helyszínek fölött repülnek, gyakran a náci vezetők is megjelen-

nek a fotókon. Ezekkel voltak teli a korabeli újságok. A múzeumban azonban azokat a képeket is lát-hatjuk, amikről a korabeli sajtóban kevés szó esik: hogy mennyi kudar-c, baleset, fejlesztési zsákutca, kényszerleszállás, tragédia és ha-láleset kísérte a léghajózás törté-netet.

A kérdés, hogy mit láttatnak ve-lünk, sajnos nagyon aktuális ma is.

ZONGORA A PARTON

Örömteli búcsú a Bodeni-tótól. Majdnem a szokásos szóhaszná-lattal írtam, hogy szomorú búcsú, de NEM, nem vagyok szomorú, hogy vége és indulni kell haza, ha-nem sokkal inkább boldog és há-lás vagyok. Hálás a lehetőségért, a jó időért, Isten csodálatos szép világáért, a sok szépségért és új-donságért, amiket láttam. Zárás-ként egy kedves történet, amit any-nyira jó volt látni. A Montfort kastély előtt a parkban, közvetle-nül a tó partján ki van rakva egy „szabad zongora”, bárki játszhat rajta. Jött egy fiatal hölgy bicajjal, megállt, leült és elkezdett játszani. Több darabot is végigjátszott. Ha-marosan jött egy idős hölgy, szin-tén bicajjal, megállt és hallgatta, látszott, hogy elvarázsolja a zene. Amikor a fiatal befejezte, elkezd-tek beszélgetni és kiderült, hogy az idősebb régen nagyon sokat zongorázott. És valahogy látszott rajta, hogy ő is szeretne játszani, de nem mer odaülni a zongorá-hoz. Szabadkozott, hogy az már olyan régen volt, amikor ő utoljára játszott. A fiatal hölgy olyan kedve-sen biztatta, hogy csak üljön oda, próbálja ki, nem lehet azt elfelejte-ni, hogy végül az idős hölgy is odaült zongorázni. És nagyon jól játszott! A végén közös éneklésbe csapott át a dolog. Annyira jó volt látni, hogy egy kis biztatás mire képes.

Damásdi Dénesné Judit

Fotó: saját forrás

MISSZIÓS LÁTOGATÁS A JORDÁN JOBB PARTJÁN

2026. JANUÁR 3–13.

Dr. Tatai István Jordániában járt Zoltán testvérével. A megélt csodákat, tapasztalatokat az alábbiakban osztja meg velünk.

HÁLAADÁS

Mindenekelőtt Istennek köszönöm meg, hogy testvéremmel Tatai Zoltánnal Jordániába utazhattunk missziós útra. Az Úr hívott el bennünket, hogy evangéliumot hirdessünk ebben az egykori bibliai országban. Isten az elindulástól kezdve az utolsó percig érezhetően velünk volt. Útmutatást adott a döntésekhez, megvédett a szüntelen ránk leselkedő gonosztól, és Szentlelkével prófétai üzeneteket ajándékozott az áldó szolgálatokban, valamint a börtön- és családlátogatások során. Isten gyakran még a hajnali órákban is szólt hozzánk, amikor egy-egy szolgálatra készített fel bennünket. Mindketten átéltük: Immánuel, velünk van Isten.

Második helyen feleségemnek, Nórusnak köszönöm meg, hogy támogató szeretetével minden előkészületben segített. Jegyet vásárolt, hotelt foglalt, apró ajándékokat szerzett be, áldásával engedett el, majd mindvégig megértő kapcsolattartó személy volt számunkra.

Szeretném köszönetemet kifejezni a gyülekezetnek is. Vasárnapi istentisztelet keretében áldással bocsátottak ki a szolgálatra, és mindvégig sokan imádkoztak értünk.

JORDÁNIA

A helyi keresztyének a Szentföld jobb oldali részének nevezik az országot, hiszen a Jordán folyó

túlsó oldalán fekszik, amelyet eredetileg Izrael két és fél törzse kapott meg. Az ország hazánkhoz hasonló nagyságú területtel rendelkezik. Lakossága kb. 11 millió fő, köztük több millió iraki, szír és palesztin menekülttel. Fővárosa Amman, mintegy 4,6 millió lakossal.

Az őslakosok között találjuk a midianitákat, majd Lót leányai révén az ammoniakat és a moábiakat, délen pedig az edomitákat. A mai lakosság meglehetősen vegyes, főként arabul beszélő emberekből áll. Még ma is számos sátr lakóval találkozhatunk a kősvatagos, hegyes-völgyes területeken, amint kecskéiket és bárányaikat terelik.

Az ország viszonylag szegény. Nincsenek jelentős nyersanyagkészletei, a látogató főként kősvatagokkal találkozik, habár a Jordán völgye az ország sajátos zöldségeskertje is. Az ország első sorban a turizmusból él. Ezen a földön élt számos bibliai bírá, így Jefte is. Itt haladt át Izrael népe hazája felé, és itt élt a moábi Ruth is, aki Jézus családfájába is bekerült. Jézus is felkereste ezt az országrészt: a Jordán jobb partján keresztelkedett meg, és északon, a gadaraiak földjén egy megszállottat szabadított meg. A keleti kősvatagos rész éjszakai csillagos égboltja még ma is Ábrahám vándorlására emlékeztet meg számáláhatatlan csillagseregével és a föld homokporával.

VALLÁSOS HELYZET

Az ország lakosságának nagy része, mintegy 96%-a muszlim. Szinte mindenhol napjában ötször felhangzik a müezzin imára hívó szava. Az egykori keresztyén lakosság mára erősen megfogyatkozott, számuk talán 160 ezer főre tehető. Ezek nagy része keleti ortodox és katolikus, de jelen vannak a protestánsok is, így presbiteriánusok, baptisták, pünkösdiek és nazarénusok is. A protestánsoknak külön nemzetközi lelkész-képző intézetük van Ammanban, amelynek honlapjára érdemes el látogatni. Az intézmény neve: Jordan Evangelical Theological Seminary (JETS).

A protestáns közösségek jogilag alá vannak rendelve az államhatalom mellett a hagyományos nagy felekezeteknek is, így működésük meglehetősen körülményes. Az igazi nehézséget az jelenti, hogy az állami rendelkezések miatt tilos a nyilvános evangélizálás minden formája, és maga az áttérés sem megengedett a muszlimok részéről. Ez azt jelenti, hogy aki muszlim apától született, az jogilag egész életében muszlim marad. Mindez azt eredményezi, hogy számos titkos keresztyén hívő él Jordániában. Akik ugyan megtértek, megkeztelkedtek és gyülekezetbe is járnak, de a hivatalos fórumokon mindvégig muszlimként vannak nyilvántartva, így munkahelyükön sem vallhatják meg Jézus nevét. A

nyilvános térítés börtönnel és kitoloncolással járhat. Aki a keresztyénség iránt érdeklődik, az számíthat családjára teljes elutasítására. Kizárólag a gyülekezeteken belül lehet evangélizálni, illetve lehetőség van börtönmisszióra a nem jordániai állampolgárok felé. Továbbá különleges lehetőség marad még a családi evangélizáció, ha valaki a látogatás alkalmával megtalálja a „békesség fiát”.

MISSZIÓS SZOLGÁLATOK

Hálát adunk Istennek, hogy egy női börtönben két alkalommal is szolgálgathattunk fogvatartott szelleméyek felé. Ugandai menekültekkel találkoztunk, akik a jobb élet reményében érkeztek az országba, de illegalitásuk miatt feljeltették őket, illetve valamilyen viszszaélés vagy vétség következtében kerültek börtönbe. Az egyik keresztyén volt, a másik pedig már úton volt egykori keresztyénségéből a muszlim hitre való áttérés, illetve áttérítés felé. Ezt onnan lehetett felismerni, hogy sajátos homlokpántot viselt, és újján digitális imaszámlálót hordott. Mindkét személynek hirdettük az evangéliumot, és őszinte imaközösséget is tartottunk.

Összességében hat igehirdetés üzenetét oszthattam meg. Ezek közül kettőt gyülekezeti munkatársaknak, négyet pedig egy-egy gyülekezeti istentiszteleten. Az egyik közösség frissen alapított egyház volt, dicsőítéssel és vendégszeretettel megáldva. Dél előtt brazil vendégmunkások érkeztek, este pedig teljesen vegyes, arab nyelvű helyiek, muszlimok és már megtért emberek is jelen voltak.

Különösen emlékezetes marad számunkra egy közösség istentisztelete, ahol az igehirdetés után lehetőséget kínáltunk beszélgetésre és imaközösségre. Négy fiatal férfi jött hozzánk, egyikük bűnbánattal és bűnletétellel. Mind a

Fotó: Pexels, Petra Kopásková

négyen ígét és áldást kaptak, és gyógyulásért is imádkoztunk. Reménységünk, hogy mindnyájan együtt fogják tanulmányozni a Bibliát és új életet kezdenek Jézussal. Az imádkozás közben elhangzó az áldó ígék, különösen azok, amelyeket Zoltán mondott, mélyen megérintették a jelenlévőket.

CSALÁDLÁTOGATÁSOK ÉS ÁLMOK

Hat családot látogattunk meg a tíz nap alatt. Először egy szíriai muszlim származású családhoz jutottunk el. Az apa hosszú belső keresés után jutott el Jézushoz. Először szembesülnie kellett családjával üldözésével. Üldözött helyzetében maga az Úr látogatta meg. Azt álmodta, hogy kések emberek veszik körül, és meg akarják ölni, azonban a magasból egy fehér ruhás személy nyúlt le hozzá, és ezt mondta: „Ne félj, csak higgy!” Ez a mondat teljesen idegen volt számára, soha nem hallotta korábban, és nem tudta azt sem, hogy ki lehetett a fehér ruhás alak. Rákeregetett a mondatra a Google-ben, és így jutott el a Bibliához. Hála Istennek, talált egy lekipasztort, aki elvezette a megtéréshez. Otthonukban járva szegénységgel, mégis

örömteli szívekkel találkoztunk. A kerozinós kis kályha fajtogató szaga betöltötte a szobát, de meggyőződése, hogy a Szentlélek il-lata mindent felülírt, amikor együtt imádkoztunk, és Zoltán énekelt.

Jártunk friss megtérteknél, missziós munkatársaknál, valamint Betlehemből menekült palesztinoknál, sőt jártunk olyan vegyes vallású családban is, ahol az anya egy kegyetlen muszlim házasságból menekült ki. Minden esetben vittünk ígét és némi támogatást a családokba, és a legtöbb helyen imaközösséget is tartottunk.

Különös, hogy számos muszlim személy kap különleges álmot. Legtöbbször Jézussal, vagy valamilyen angyali személlyel álmodnak. Milyen jó lenne, ha több barátok és bátor „magyarázó” lenne a környezetükben, akik segíthetnének az Úr megtalálásában!

FÖLDALATTI GYÜLEKEZETEK

Különös ajándéka volt az Úr-nak, hogy kapcsolatba kerülhetünk a Közel-Kelet egyik földalatti egyházi mozgalmával. Észak-Afrikától Iránig léteznek titkos keresztyén gyülekezetek. Videós beszámolóik szerint az elmúlt évben mintegy 3000 személy fogadta el

Fotó: saját forrás

Jézust ezekben a közösségekben. Alapelvük szerint a muszlimot lehetőleg muszlim evangelizálja. A felkészítés során azonban sokféle segítői lehetőségről is hallottunk. Döbbenetes volt hallani arról, hogy még imámok is hívóvé lesznek. Útjuk részleteiről nem beszélhetünk, de a lényeg tény marad: Isten munkálkodik a muszlim szívekben is.

Lelkigondozói szempontból különleges helyzetet teremtenek a vegyes hitű családok. Mit tegyen egy fiatal keresztyén érzelmű családtag, ha a muszlim apjával kötelező péntekenként a mecsetbe menni? Azt tanácsolják nekik, hogy ne az ottani imákat mondják, hanem imádkozzanak önmagukban Jézushoz a muszlimokért, de akár a Miatyánk szavaival is könyöröghetnek.

A NAGY KÉRDÉSEK

A hívők között belső vita van Allah személyével és nevével kapcsolatban. Egy részük azonosítja Jahvéval, míg más közösségek

nem. Az igazi különbség abban rejlik, hogy az iszlám hit szerint Allahnak nincs fia. Bár a Korán tud Jézusról mint prófétáról, ahogyan Mózesről és Szűz Máriáról is, mégis határozottan azt állítja, hogy Jézus nem halt meg a kereszten a világ bűneiért. Egy napon majd Jézus visszatér, megöli az Antikrisztust, de végül ő maga is Allah ítélőszéke elé kerül. Számos további vonatkozás is egyértelművé teszi, hogy a két személy jó lelkiismerettel nem azonosítható.

A másik nagy kérdés az egyház történettel kapcsolatos. Jordániában sok tucat korai keresztyén romtemplom található. Ezek ma már csak kövek, csak régészeti lelőhelyként látogatják őket. Mindez arról tanúskodik, hogy az egykor csodálatosan virágzó keresztyénség mára elsoványodott. Ennek okait érdemes lenne alaposabban kutatni. Nyilvánvalóan a folyamat összefügg a keresztyénség belső tanításbeli és erkölcsi botlásaival, az iszlám előretörésével, illetve a keresztes háborúk teljes kudarcával is.

LÁTNIVALÓK ÉS VÁGYAKOZÁS

- Többször elmondtuk vendéglátóinknak, hogy nem turistáskodni jöttünk Jordániába, hanem szeretetünket kifejezni, ismerkedni és ígét hirdetni szolgáló szívvel. Ennek ellenére néhány különleges helyet sikerült meglátogatnunk.
- Jártunk a Zarka folyónál, a bibliai Jabbóknál, ahol Jákób átkelt népével, majd Istennel küzdött és megkapta az Izrael nevet. Itt imádkoztunk az Istennel való új személyes találkozásért és a Közel-Keleten oly szükséges megbékélésért is.

- A Nébó hegye ma is kimagaslik a Jordán jobb partján. Mózes innen tekinthette meg az Ígért földjét halála előtt. A hegy tetején található római katolikus templom terében láthatók az egykori bizánci szentély maradványai, az egykori keresztelomedencével együtt. Ottlétünkkor igen erős szél fújt. Adja az Úr, hogy Isten Lelkének szele még egyszer hatalmasan átfújjon ezen a földön, amelyet az Úr örök ígéje és tettei szenteltek meg.

TANÍTVÁNYSÁG

- A személyes üzenetek között főleg ez foglalkoztat: Micsoda szabadságban élhetünk mi itt kicsi házáinkban az evangélium hirdetését illetően! De élünk-e ezzel a nyitott ajtóval lehetőséggel?

- Láttuk, hogy a Közel-Keleten a keresztyén létnek magas ára van. Ezért a tanítványság gyakran üldözéssel is jár. Mennyire vesszük komolyan azt, hogy a keresztyénség nem csak egy futó döntés, hanem egy életbevágó elkötelezett életforma is, amely a keresztyén gyalázatot és az eljövendő dicsőség reménységét együtt hordozza?

Dr. Tatai István

BIZONYSÁGTÉTELEK
SZÁRSZÓ GYÜMÖLCSEI

2026. július 24 – 29. között tartjuk Balatonszárszón, az SDG Konferencia Központban nyári családostáborunkat, amelyről bővebb információk a honlapon találhatóak, vagy elérhetőségeinken tudunk tájékoztatást adni. Az alábbi bizonyságtételek a 2025. évi tábor „gyümölcsei”, szeretettel ajánlva a Vigasztaló olvasóinak!

BALATONSZÁRSZÓN
MI VÁLTOZOTT?

Fodorné Zombory Katalin vagyok, a Kecskemét melletti Orgoványi Református Gyülekezethez tartozom. Református szüleimmel rendszeresen jártunk az istentiszteletre egészen kicsi gyerekkorom óta. Hálás vagyok, hogy reformátusnak kereszteltek a szüleim.

A balatonszárszói Parakletos Konferenciára egy nap eljöttek a PAX TV munkatársai, és néhányunknak feltettek egy kérdést: Milyen volt az életünk Krisztus nélkül, és mi változott meg azután, hogy megismertük őt?

Én kamaszként dacos voltam, visszabeszéltem a szüleimnek, lázadtam a feladatok ellen. Miután megtértem, hálás és céltudatosabb lettem, mert megváltozott a látásom és a hozzáállásom.

A megtérésnek nemcsak szavakban, de cselekedetekben is meg kell nyilvánulnia.

„Teremjetelek hát megtéréshez illő gyümölcsöket.” (Mt 3,8)

Az ébredés következménye a gyümölcstermés. Felébredünk az alvó vagy hitetlen állapotunkból, és befogadjuk a szívünkbe Jézus Krisztust. Szükségünk van gyümölcsökre. Úgyis mint élelmiszerekre, amelyeket megesszünk, de szükségünk van a lelki gyümölcsökre is. Hiánybetegség lép fel, ha nem eszünk naponta gyümölcsöt és vitamint.

„Gyümölcsökeiről ismeritek meg őket.” (Mt 7,16) – mondja Jézus.

A mai világban nagy dolog ismerni valakit. Bennünket vajon miről ismernek meg? A jó vagy éppen a rossz tulajdonságainkról? A hangunkról? A képmutatásunkról?

Jézus gyümölcsöket keres rajtunk, és szeretne is találni! Nem mindegy, hogy valóban gyümölcsöző életünk van-e, vagy csak leveleket hozunk, azaz szépnek látszódunk, minden valóságos tartalom nélkül. A Gal 5,22–23 szerint a Lélek gyümölcsei a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Jézus Krisztus világosan tanít: a jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt, amit ezért kivágnak és a tűzre vetnek. Ismerjük a fügefafa megátkozásának történetét, amit az Úr kellő időben történő figyelmeztetésnek szánt. Lett volna ideje gyümölcsöt teremni, de lejárt az idő!

A jó fa tudja a feladatát, termi a maga gyümölcsseit gondos ápolás mellett. A gazda felelőssége, hogy mit tesz a gyümölcsökkel. Ahhoz, hogy lelki gyümölcsöket tudjunk teremni, szoros kapcsolatban kell lenni az Úrral. Sokszor örülnénk, ha folyton termő gyümölcsöket teremnének.

Az Úr ilyen folyton termővé akar formálni bennünket. A gyümölcs-termő élet nem korfüggő. Cseri Kálmánnak van egy könyve Öre-

gen is gyümölcsöző címmel.

„A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését...” (Rm 8,19)

Talán azért is, mert kapni szeretne a lelki gyümölcsökből, ami pénzen nem megvásárolható, ezért olyan különösen értékes. A szeretet nem azért van a szívemben, hogy ott őrizgesd! A szeretet nem szeretet addig, amíg oda nem adod. A Lélek gyümölcsseit továbbadásra kapjuk.

Nagyon szeretem Reményik Sándor Kegyelem című versét, amelynek utolsó soraiban ez áll:

„Álomfáidnak minden aranyágán
friss gyümölcs terem.
Csak úgy magától.
Ez a magától: ez a KEGYELEM.”

Bizony, kegyelem az, ha mi jó fa módjára jó gyümölcsöket tudunk teremni, és azokat tovább is tudjuk adni. Legyen így az életünkben!

Fodorné Zombory
Katalin

Fotó: Trip.com

SZÁRSZÓ UTÁN
HITELES KERESZTYÉNSÉG

Szeretném hálás szívvel megosztani, hogy Isten egy új munkát kezdett a gyülekezetünkben, amelyben kegyelemből engem is részesített. Hiszem, hogy mindez másokat is bátorítani fog a Szentlélek vezetésének követésére.

Az elmúlt év balatonszárszói táborának egyik témája a vezetés volt, és ebben az időszakban különösen megérintett, mennyire fontos Isten népéhez tartozva keresni az Ő akaratát. A Hatvani Református Gyülekezetben hálás szívvel élhetjük meg, hogy hetente több alkalommal is van lehetőségünk közösségben lenni – női és férfi imaórákon, bibliaórán, Kékkereszt-alkalmakon, ifjúságiban.

Mégis ott volt bennem a szomjúság és a vágyakozás, hogy fiatal felnőttként olyan közösségben beszélgethessünk, ahol korosztályommal együtt kereshetjük, hogyan maradhatunk hiteles keresztyének, hogyan gyökerezhetünk meg az élő hitben.

Ezt az indítást megosztottam lelkipásztorommal, és kértem, hogy imádkozzunk azért, hogy

- amit Isten a szívemre helyezett, valóban az Ő kezében formálódjon, és Ő munkálja ki a maga idejében. Az ezt követő napokban elkészítettem egy 16 alkalomból álló sorozat vázlatát, amelynek minden témája arra irányult, hogy közelebb kerüljünk Istenhez, és jobban megismerjük az Ő vezetését. Ezt követően István megosztotta a gondolatot néhány szolgálóval, akik úgy döntöttek, hogy az alkalmakat szeretnék az egész gyülekezet számára megnyitni. A hír teljesen váratlanul ért. Nem gondoltam volna, hogy egy aprócska indítás ilyen nagy hatással lehet a gyülekezet egészére. Ettől a pillanattól kezdve szilárd bizonyossággal tudtam, hogy mindez az Úr dicsősége és kedvessége hozzánk – Ő az, aki gondot visel rólunk, és lehetőséget ad arra, hogy együtt tanuljunk és növekedjünk, mint az Ő elhívott népe.

- Így lett belőle gyakorlat, hogy minden hónap első szombatján az előre meghatározott témák alapján egy igei tanítást hallunk, majd korosztályonként kiscsoportokban beszélgetünk a gyakorlati kérdésekről, amelyekért imádkozunk is. Az alkalom egy közös reflektálásal zárul, ahol a csoportok meg-

osztják, mit értettek meg Isten munkájából. Számomra ezeknek az alkalmaknak a létrejötte valódi szolgálat, amelyben kiteljesedik az engedelmes követés, az imádság, a bátorítás, a tanítás és a dicsőítés.

A gyülekezet légkörében is érezhető felfrissülés történt: új lendület, új éhség és új nyitottság jelent meg bennünk. Úgy láttam, mintha a Szentlélek friss szélként érkezett volna közénk. Új szolgálatok és mélyülő kapcsolatok is elindultak: minden alkalommal más testvér készül fel az igei tanításra, ami nemcsak sokszínűséget, hanem mélyebb közösséget és egymás iránti felelősséget hozott. Ennek gyümölcseként új bátorodások, őszinte megosztások és ima-meghallgatások születtek. Isten jelenléte kézzelfoghatóvá vált a beszélgetésekben, a szívek megnyílásában, a rejtett dolgok felszínre kerülésében mind az Ő dicsőségét láttuk. A változás mélysége olyan volt, amit ember nem tud előidézni – csak Isten Lelke.

Tanulásként még mélyebben megértettem Isten hűségét, vezetését, tökéletes időzítését és kegyelmét. A hitem megerősödött, és hálával tölt el, hogy megtapasztalhattam a szolgálat csodáját, és láthattam, ahogyan Isten használja az engedelmes szívet. Bátorítok mindenkit, hogy legyen nyitott arra, amit Isten indít, mivel amikor engedünk Neki, olyan munkát végez, amely túlmutat rajtunk.

Minden dicsőség Istené ezért az új mozdulásért; Ő az, aki elkezdi és beteljesíti a munkáját. Hálás vagyok, hogy ennek részese lehettem, és látom, hogyan formál és ébreszt bennünket továbbra is.

Fanni

AKTUÁLIS
IMAÓRÁK

IMAÓRA A KÁLVIN TÉREN

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt a **hónap első hétfőjén 10 – 12 óra** között a Budapest Kálvin téri Egyházközség gyülekezeti termébe.

Az alkalmat **Dr. Vass Dezsőné Baki Ilona lelkipásztor** tartja.

Elérhetősége: +36 30 680-7972

IMAÓRA AZ ONLINE TÉRBEN

A Parakletos Alapítvány lelkipásztori közössége folytatva lelki előjáróinak példáját, rendszeressé tette a korábban havonta tartott lelki közösség, imaalkalom gyakorlását:

Minden hétfőn 17.30-18.30 óra között az online térben várjuk azokat a lelkipásztorokat, akik fontosnak tartják, hogy gyülekezeti szolgálatuk megújulásához, megerősítéséhez Isten Szentlelkének segítségét kérjék.

Aki szeretne csatlakozni az alkalomhoz, jelezze *Magyarné Balogh Erzsébet*nek a +36 30 419-0024-ös telefonszámon vagy az *mbaloghe@gmail.com* címen, és megkapja a csatlakozáshoz szükséges linket.

„Az Isten Lélek: és akik őt imádják, szükség, hogy Lélekben és igazságban imádják.” (Jn 4,24)

VÍGASZTALÓ

VÍGASZTALÓ ONLINE

A Parakletos Alapítvány honlapján az eddig megjelent Vigasztaló újság szinte minden száma megtalálható egyéb írásokkal együtt:

www.parakletosalapitvany.hu

HANGANYAGOK

A nyári Parakletos Konferencia és az őszi mátraházi csendeshét előadásainak hanganyaga meghallgatható az Alapítvány Youtube csatornáján:

youtube.com/@parakletosalapitvany9319

A csatorna a honlapunkról is elérhető:

www.parakletosalapitvany.hu

KÖVETKEZŐ SZÁM

A Vigasztaló számára írt bizonyságtételeket az alábbi címre kérjük:

Magyarné Balogh Erzsébet 6070 Izsák, Szőlőfűrt utca 10. E-mail: mbaloghe@gmail.com

A Szerkesztőbizottság tagjai: *Magyarné Balogh Erzsébet, és Dr. Tatai István, Magyar Csanád*

- Honlap: www.parakletosalapitvany.hu
- YouTube: Parakletos Alapítvány
- Következő lapzártá: **2026. február 05.**
- **A következő lapszámunk témája: Új kezdet**

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele

Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. • Ingyenesen megküldjük mindazoknak, akik kérik. • Az Alapítvány címe: 2336 Dunavarsány, Határ út 70. • Adószám: 19045229-1-13 • Számlaszám: 11732071-20025524 • E-mail: tothzoltan2840@gmail.com és tatai.istvan@reformatus.hu • A Vigasztaló számára írt bizonyságtételeket az alábbi címre kérjük: • Magyarné Balogh Erzsébet 6070 Izsák, Szőlőfűrt utca 10. • E-mail: mbaloghe@gmail.com • A Szerkesztőbizottság tagjai: Magyarné Balogh Erzsébet, Dr. Tatai István, Magyar Csanád • A címlap fotó: Renate Gudele • Honlap: www.parakletosalapitvany.hu • Következő lapzártá: 2025. november 5. • Következő lapszámunk témája: Történetem Istennel

**Balatonszárszó
SDG Konferencia
Központ
2026.07.24-29.**

PARAKLETOS Családi és Ifjúsági Konferencia

A Konferencia témája:
HŰSÉGES IMÁDKOZÓK
a Szentírásban és az egyháztörténetben

A Konferencia programja:
Tanítás reggel és este
Dicsőítés minden alkalmon
Gyermekfoglalkozás
Fakultatív programok

 parakletos
ALAPÍTVÁNY

2336 Dunavarsány, Határ út 70. www.parakletosalapitvany.hu

Jelentkezés, információk:
 Magyarné Balogh Erzsébet
 mbaloghe@gmail.com
 +36 30 419 0024